

Saatler Vururken Hasreti

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 16 Nisan 2015

Silik bir gülüş nakşetmiş,
Can çekişen onca kelime
Devinirken ahenkle,
Tekinsiz bir yolun
Sağ kıvrımında
Yokluğunla bezeli izbeler
Oysaki var olmanın telaşında
Koynunda yoksunluğun
Yoklukla terbiye olurken
Şu aciz beden.

Ruhani bir açılım adeta
Nükseden en derinden...
Sayısız üzüncü serpilmiş
Yıldız misali çok uzaktan
Bir yanıp bir sönen
Sert ve kesin çizgiler değil mi sanki
Sanki tam da ortadan ayıran.
Ömürler ki nail olamamış
O mutlu sona
Gıyabında zamanın ve devranın
Nice üzüncü kerelerce
Vurmadı mı en derinden.

Saatler vururken hasreti
Kader vursa ne yazar
Hükmetse hatta meyletsem sona
Tevekkül ettim edeli
Kesilmiş cezam
Bağlanmış basiretim çoktan.

Kırık bir mızrap ile
Şu saz gelse keşke dile
Şarkılar düşse dilden dile
Neye yarar ki

Çoktan gelmedik mi göze...